

vist kan han have Ret i, at der gik et betydeligt Arbejde forud for Lovens Vedtagelse, men paa den anden Side er det lige saa sikkert, at ved Afgørelsen af Loven var det ikke alene saglige Spørgsmaal, der fik Indflydelse, men ogsaa og lige saa meget politiske Hensyn, og derfor blev den paa mange Punkter ikke saaledes, som den under andre Forhold vilde være bleven. Derfor synes jeg, at naar man under vilige Forhold overvejer de saglige Spørgsmaal, og det maaste mere og mere vil vise sig, at Nymindegabbanen ikke kan gennemføres, saa er Tidspunktet kommet til for Rigsdagen at overveje, om det ikke vil være nyttigt i flere Henseender at ændre Loven af 1894. Det er saa meget mere uheldigt, synes jeg, at den højtærede Minister saa bestemt styder sig ind under denne Lov, som der i det Udvalg, der behandlede Loven, netop blev taget et Forbehold over for denne Egn, som gik ud paa, at der intet vilde være til Hinder for, at der inden 10 Aar efter 1894, altsaa inden 1904, kunde gøres noget for den Egn. Der var nemlig allerede den Gang et Forslag om, at denne Bane skulde optages i Loven, og det blev besvaret af den daværende Trafikminister med, at han saa ikke, at der var noget til Hinder for, at der inden den Tid, der var Tale om i Loven, kunde blive udført andre Baner. Men i, og for sig, i det store og hele er jeg naturligvis enig med den højtærede Minister i, at Meningen var ikke at gaa vidt i denne Retning i den Tid, der er omtalt i Loven af 1894. Vi saa saa at se, hvor mange af de der omtalte Baner, der overhovedet vilde komme til Udførelse. Det er jo imidlertid ikke Meningen, at Grindsted—Egtved Banen skal fortrænge en eneste af de Baner, der ere nævnte i Loven, eller i mindste Maade at udsætte Tidspunktet for Meddelelse af Koncession paa disse Baner. Hvis Forslaget ikke er fyldestgørende i den Retning, kan det meget let rettes. Det er ikke Forslagsstillernes Mening paa nogen Maade at lægge Hindringer i Vejen for de andre Baner eller bidrage til, at de skulle udslydes i en fjernere eller nærmere Fremtid. Det har ikke været og har ikke kunnet være vor Mening, naar vi nu komme med dette Forslag.

Stønt den ærede Minister benægter, at den foreslaaede Bane kan knyttes til nogen anden, maa jeg dog hævde, at Forslaget gaar ud paa en Tilnytning til Kolding—Egtved Banen. Banen skal anlægges af de samme, som have Koncession paa Kolding—Egtved Banen og drives med det samme Materiel, og der er flere Ting, hvortil der er gaaet Penge, som ville være spildte, der-

som Banen ikke føres igennem. Men det er naturligvis en Gåne baade for det ene og det andet Forslag, naar Ministeren stiller sig uvilligt dertil. Bestemt afvisende stillede han sig dog til min Glæde ikke.

Under disse Forhold er der ikke megen Anledning til at komme ind paa de Bemærkninger, der ere komne fra anden Side. Der er dog nogle enkelte Bemærkninger, jeg skal gøre, og jeg skal da først henvende mig til det ærede Medlem for Ribe (Bust). Han har det meget godt her. Han minder mig levende om den Lærer, der sagde: Det er godt, jeg var ude, da Drengene sloges. Han er glad naar der ingen Ting sker, thi saa sker der ingen Ulykke. Men saa bliver Kolding heller ingen af dem hjulne, der trænge til at hjælpes. En Ting sker der dog, og det er, at han faar sin kære Stationsby, Bramminge, med. Det eneste, der interesserer det ærede Medlem, er, at Banen føres til Bramminge, og jeg er tilbøjelig til i Virkeligheden at holde med det ærede Medlem, idet der der er Forbindelse baade Vest paa og Syd paa. Det ligger dog ikke for, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem for Esbjerg sagde, at hans Forslag brød sig fejl om Byernes Interesser, det tog ene og alene Sigte paa Landbrugets Interesser. Det kan godt være. Men det er dog saaledes, at hvor man bygger Baner, kommer man til at berøre Byernes Interesser. Og hvad er det saa for Landbrugsinteresser, der fremmes ved de Herrer's Forslag fremfor gennem vort? Esbjerg kan vel have stor Betydning, men dette kan siges saa tit og i saa mange Anledninger, at det bliver mere en Frase end Virkelighed. Hvorledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Hønsvig—Vorbasse Kommune? Det eneste, de skulle have til Esbjerg, er deres Smør, medens de øvrige Udførselsartikler ikke skulle til Esbjerg. I Kolding ligger Andelslagteriet. Jeg ved ikke, hvor mange af Beboerne der er Andelskøbere, og altsaa absolut skulle levere deres Svin dertil, men ellers leveres vel omtrent alle Svinene til Kolding. Saa de en å to Stationer, ville de kunne — efter de gjorte Erfaringer — saa akkurat lige saa meget for Pundet af Svinene, enten de køre med Banen til Esbjerg eller til Kolding. Altsaa for denne store Udførselsartikels Vedkommende er det ligegyldigt. Saa have vi Hestene, som udføres levende til Udlændet. De gaa ikke over Esbjerg, men til Tyskland og Frankrig. Jeg skulde mene, at Forbindelsen fra Kolding er lige saa god som den over Esbjerg. Med Hensyn til levende Kreaturer tror jeg, at der har været mange